

elénk a közkedvelt szent életét, aki „ha rövid életét tekintjük — huszonnégy évet élt —, úgy jelenik meg előttünk, mint ellobbanó üstökösfláng, valójában azonban bevilágítja a századokat. Mert az Isten- és az emberszeretet hőse volt, és a szeretet fénye örök.” A könyvecske végén egy oldalnyi irodalom mutatja a szerző alapos utánajárását és igazít el a különböző nyelveken hozzáférhető életrajzok között. Sajnos hiányzik Sík Sándor: Szent magyarság (1936) c. kötetének idevágó darabja: „Szent Erzsébet: Női eszmény”, amely pedig igen jól mutatja meg időszerűségét. Középen megtaláljuk a szent családfáját. (A példányok egy részébe itt jelentős sajtóhiba csúszott: halála éve nem 1235, hanem 1231!) A füzet igényelhető az Europäischer Hilfsfonds magyar osztályától (Pf. 10, A-1172 Wien).

S. M.

Eukarisztia. Hit és élet képes füzet sorozat 4. Fordította: Tatár Margit. Opus Mystici Corporis Verlag, Bécs, 1981, 34 o.

A füzet eredetije a „Fêtes et saisons” c. francia folyóirat 342. száma. Csupán egy oldalnyi terjedelemben egészíti ki az eredetit, éspedig idézetekkel két könyvből. Az egyiknek Dörnyei István, Gergye Győző és Csögl János a szerzője, a másiknak pedig Nemeshegyi Péter. A szám a francia eredeti után megjelent olasz, spanyol, angol, német, lengyel és holland nyelven. Fedőlapján hirdeti a lourdes-i nemzetközi eukarisztikus kongresszus jelszavát: Jézus Krisztus megtört kenyér egy új világért.

Az Eukarisztia tanát adja elő közérthető módon, gyakorlati lelkipásztori célkitűzéssel. Ez a téma mindig időszerű, hiszen a keresztény élet középpontjáról van szó, de 1981-ben a jubileumi eukarisztikus kongresszus még hangsúlyozottabban az érdeklődés homlokterébe állítja.

Kiadványunk az Eukarisztiát az üdvösségtörténet távlatába helyezi. Az Ószövetség fényében válik érthetővé az eukarisztikus áldozat. A pászka-vacsorán Izrael népe újra átélte és átéli a szabadulást Egyiptomból. A keresztények pedig Jézus hűsvétjét jelenítik meg az eukarisztikus áldozatban. Hitben átéljük Jézus életét, halálát és feltámasztását. S a szövetség a Sínai hegyen Isten és népe között fényt vet az üdvösségtörténetnek arra a döntő tényére, hogy Jézus áldozatában megtörtént a végleges kiengesztelődés Isten és az ember között. Létrejött az új és örök szövetség Jézus vérében. Ezt jeleníti meg a szentmiseáldozat.

A szövetség azonban hűséget kíván. Nem marad el Szent Pál figyelmeztetése az Úr testének és vérének méltatlan vételét illetően. S nagyon is helyénvaló a kiadó megjegyzése ezzel kapcsolatban, hogy nem lenne helyes, ha tartózkodnánk a gyakori szentáldozástól bocsánatos bűnök esetében, de súlyos bűn állapotában nem áldozhatunk.

A hűség a szövetséghez feltételezi az eukarisztikus áldozat és a keresztény élet egységét, miként Kalkuttai Teréz anya és szerzetescsaládjának tagjai mindennapos gyakorlatukban szemléltetik. Az Oltárszentségben Krisztust szemlélik, és ezzel kezdik a napot — jegyzi meg Teréz anya, majd folytatja — „de a nap folyamán tovább is láthatóvá lesz számunkra. Megjelenik előttünk szegényeink rongyokba burkolt testében.” Nem kevésbé megragadó következő buzdítása: „Az Oltárszentség előtt töltött szentóra vezessen bennünket a szegényekkel eltöltött szentórához. Eukarisztikus életünk nem teljes, míg nem vezet el bennünket a szegények szolgálatához és szeretetéhez.”

Igy mutatja be kiadványunk azt az alapvető igazságot, hogy az Eukarisztia a hitnek is és a szeretetnek is a misztériuma.

Kerty Géza